

ZVONETU-NEJCU V SLOVO

*23. 11. 1950 - +29. 4. 2014

V torek, dne 29.4.2014 nas je pretresla novica, da je po kratki in hudi bolezni umrl nekdanji sodelavec, veteran osamosvojitvene vojne za Slovenijo, član Kluba upokojenih delavcev Ministrstva za notranje zadeve – »Maksa Perca« Jesenice, član občinskega sveta občine Jesenice, predsednik Statutarno-pravne komisije pri občinskem svetu občine Jesenice ter dolgoletni član PVD Sever Gorenjska, Zvone-Nejc Jurkovič.

Večina nas je Zvoneta-Nejca poznala kot poklicnega kolega, ki v svojem aktivnem delovnem obdobju v letih 1974 - 1999 prehodil plodno in bogato profesionalno pot od miličnika na nekdanji Postaji milice Jesenice, pa vse do inšpektorja-bombnega specialista na MNZ RS/UKP/Sektorju za organizirano kriminaliteto/Referatu za protiteroristično dejavnost.

V osamosvojitvenem letu 1991 se je Zvone-Nejc kot inšpektor za protibombno zaščito v takratnem inšpektoratu milice UNZ Kranj brezkompromisno odzval klicu domovine ter sodeloval v osamosvojitveni vojni, kjer se je izkazal predvsem na področju protiterorističnega delovanja. Zvone-Nejc je za svoj prispevek v aktivni delovni karieri prejel številna priznanja in pohvale vezane na njegov prispevek k zagotavljanju in izboljšanju varnostnih razmer.

Tretje življenjsko obdobje je preživel kot aktiven član in funkcionar Kluba upokojenih delavcev ONZ »Maksa Perca« Jesenice, aktiviral pa se je tudi na področju delovanja lokalne samouprave. V krogu bivših poklicnih kolegov, prijateljev in znancev je bil znan predvsem po svoji mirni, vedno spoštljivi naravi in preudarnih ter premišljenih besedah in dejanjih.

Žal je Zvone-Nejc izgubil svojo zadnjo bitko s kruto boleznijo, ki je bila močnejša od njegove jeklene volje, ki jo je vsakodnevno izkazoval tako v krogu svojih dragih kot tudi na drugih področjih tretjega življenjskega obdobja. Čeprav večini ljudi smrt pomeni neizbežni fizični

konec, pa lahko rečemo, da so srečni tisti, ki umrejo v prepričanju, da so si zaslužili solze tistih, ki ostajajo. Še enkrat Mirko, hvala ti za vse, za vedno boš ostal v naših spominih.

Vsem njegovim domačim in sorodnikom ter vsem, ki so spoštovali njegovo požrtvovalnost, delavnost in domoljubje, cenili njegovo znanje, strokovnost in izkušnje, se veselili srečanja z njim in so vas bogatile njegove preproste misli, iskreno in najgloblje sožalje.

Vir/avtor: Damjan Renko

Govor Romana Zupanca:

»Spoštovani!

Slovenski pesnik Tone Pavček, je zapisal naslednje verze:

*Vsak človek je zase svet,
Čuden, svetel in lep,
kot zvezda na nebu.....
Vsak tiho zori, počasi in z leti,
A kamor že greš,
Vse poti je treba na novo začeti.*

*Tako živimo ljudje,
Vsak zase krmari k pogrebu,
svetloba samo nas družī,
kot zvezde na nebu....*

*A včasih so daleč poti,
Da roka v roko ne seže,
A včasih preblizu so si,
Da z nohti lahko,
Srce kdo doseže.*

*Od tega menda
Človek umre,
Od tega z neba,
Se zvezda ospe.....*

*Ni smrt tisto kar nas loči
In življenje ni, kar družī nas,
So vezi močnejše,
brez pomena zanje so
razdalje, kraj in čas.*

Pogrebna svečanost je namenjena pieteti, dostojanstvu in spoštovanju do pokojnega tovariša, sodelavca in prijatelja Nejca, ki nas je mlad zapustil po kratkotrajni in neozdravljivi bolezni s katero je bil svoj življenjski boj, zadnjo bitko pa je izgubil 29. aprila 2014, ko je za vedno prenehalo biti njegovo srce.

Nejc je odraščal v Radovljici. Življenje ga je, kakor mnoge izmed nas povezovalo in utrjevalo v pridobivanju novih znanj, veščin in vrednot, za katere se splača živeti in tudi umreti. Praznega življenja skoraj ni poznal, zato je njegovo osebno izpopolnjevanje in zadovoljstvo iskal v dinamiki življenja.

Športne aktivnosti so bile tisto merilo v katerih se je rad preizkušal in kot je nam prijateljem rad dejal je med telesnimi napori prisilil svoje telo, da ga je »utrudil«. Vsestranski športnik

kot je bil, nam je bil vzor v marsikateri panogi, ki so jo njegovi letniki opustili. Poleg individualnih športov je sprostitev iskal tudi na nogometnih igriščih, kjer je rad igral rekreativni nogomet in v igri prekosil mnogo mlajših igralcev, zaradi česar je užival prav posebno spoštovanje. Spominjam se tistih četrtkov, ko smo člani ŠD Karavanke igrali rekreativni nogomet v mali telovadnici OŠ Prežihov Voranc na Jesenicah in se nam je pridružil, kot najstarejši. Bil je zelo trd in neizprosen v boju za žogo in nesebičen v podajah.

Nejc je bil naš poklicni kolega. V vrste organov za notranje zadeve je vstopil v letu 1974, njegova prva razporeditev pa je bila na Postaji takratne milice na Jesenicah in oddelku v Kranjski gori, kjer je najprej delal kot miličnik – pripravnik, po zaključenem šolanju v šoli za miličnike v Ljubljani, pa je delo najprej nadaljeval v isti enoti. Zaradi kadrovskih potreb je bil nato premeščen na Postajo mejne milice, kjer je tudi napredoval naprej v vodjo izmene in nato po zaključeni Višji šoli za notranje zadeve v pomočnika komandirja. Razporeditev v tej enoti mu je prenehala z 31.12.1989. Svoj individualni delovni razvoj je videl v internih usposabljanjih in izpopolnjevanjih, katerih se je vestno udeleževal na področju protibombne zaščite, kjer se je uspešno usposobil za specialista na tem področju.

Zaradi njegove usposobljenost in znanja na področju uporabe veščin, znanj in izkušenj za delo v protibombni zaščiti je bil skladno z kadrovsкими potrebami in takratnimi varnostnimi razmerami premeščen na regionalni nivo, na delovno mesto inšpektorja za protibombno zaščito v takratnem inšpektoratu milice in kasneje na delovno mesto inšpektorja za posebne naloge v Uradu načelnika UNZ Kranj.

Za vrsto specialnosti, ki jo je poznal in do potankosti obvladal je bilo malo kandidatov in usposobljenih delavcev, kajti že sama narava dela je zahtevna, nevarna in tvegana, vsaka naloga pa zahteva maksimalno strokovno, kot tudi psihično pripravljenost.

S 1.11.1996 je bil premeščen na državni nivo v Upravo kriminalistične službe – Sektor za organizirano kriminaliteto – referat za protiteroristično dejavnost, kot bombni specialist. Tam je deloval na operativnem in izobraževalnem področju.

Delovno kariero je zaključil 30.1.1999. Tudi po prenehanju aktivnega delovnega razmerja je sodeloval v izobraževalnih programih zasebnih varnostnih služb, ki so za razvoj potrebovale njegovo znanje, bil pa je tudi aktiven vodja rediteljske službe v hokejski hali Podmežakla, v okviru HK Jesenice, kjer je dal velik doprinos zagotavljanju varnosti javnih prireditev v športnem objektu in ob njem.

O svojih specialnih znanjih se ni nikoli pretirano hvalil ali jih razlagal med občani ali sodelavci. Le sam je poznal vsebino in zahtevnost nalog, oceno tveganj posameznih postopkov, zelo dobro pa se je tudi zavedal posledic napačnega postopka.

Nejc je za svoje delo v aktivni karieri prejel številna priznanja in pohvale vezane na njegov doprinos k zagotavljanju in izboljšanju varnostnih razmer. V času nastajanja nove države in osamosvojitvenih procesih je opravil več pomembnih nalog na področju protiterorističnega delovanja.

Čeprav je bil individualist se je rad družil s sodelavci, prijatelji in občani. V naše društvo upokojenih delavcev organov za notranje zadeve, Maksa Perca Jesenice se je vključil prvo

leto po upokojitvi. Bil je avtor mnogih sprememb in napredka v društvu, kjer je deloval večino časa v izvršilnih odborih, v mandatu od leta 2004 do 2006 pa je bil tudi predsednik kluba. Člani smo ga poznali kot natančnega, neizprosnega in vestnega, saj izvajanj nalog ni rad prepuščal naključjem ali stihiji.

Spoštovani člani družine, sorodniki, prijatelji in znanci!

V imenu članov kluba upokojenih delavcev ONZ, Maksa Perca Jesenice, Vam izrekam globoko in iskreno sožalje in sočustvovanje. Člani se zavedamo, da nas je fizično zapustil naš zvesti član, spomin na njega pa bomo ohranili.

Dragi Nejc JURKOVIČ, upokojeni kriminalistični inšpektor, Počivaj v miru.

Slava TI!

Radovljica, 03.05.2014«